

Vasas Marianna

Prózsák

Sok az egyben prózakötet!

Ellentételesség

Az ellentétpárok alkotásának csak akkor van értelme, ha azok semleges jelentéstartalmúak.

A hideg nem jó dolog, de rossz sem. A hideg lehet a vacogató rideg magány, lehet pozitív borzongás átsuhanása a lelken.

A felhő ringatózhat az ég kékjével, lehet gondok bús fátyla.

A mélység lehet halottak nyugóhelye és mocsárba süllyedés, lehet a múlt kincseinek emlékhelye és dolgok legveleje.

A magasság lehet könnyű repkedés fellegek fölött, lehet mélységet nem ismerő felszínes Ikarus-szárny.

A felszín lehet öntelt csinnadatt-ra, lehet mély keservből felfelé tekintő reménység.

Az állandóság lehet szilárd értékek kőtáblája, lehet hagyományok megkövesedett posványa.

A változás lehet tarka sokféleség forradalmi vibrálása, lehet komolytalanság felszínes kacagása.

A melankólia lehet léleksamvak vihara, lehet önmélységre való, napnyugta-ébredés.

A fény lehet elvakító egyik oldalról, másik szemszögből nézve lehet a templom ködét eloszlató halvány, misztikus ragyogású sugár.

A fekete lehet enyészet porának leülepedése a fehérségre, lehet az ismeretlen örök ihletforrása.

A havazás lehet álmokat fuvolózó szállingózás, lehet sugarak szívtelen ködösítője.

A homály lehet az értelem ellentéte, lehet titkok kincses birodalmának sejtelmes kapuja.

A könny fakadhat keserv porából, nyílhat üdvösség rózsájából.

A rózsza lehet vörös szenvedély, lehet vérző tüskék fájdalma.

Az ellentétek, akár zuhatag habjának vízzel való találkozása, akár imádkozó lángok keringője, egy ponton egybeecsapnak, majd - mikor körvonalazódik egy világ - szétválnak.

Életút kicsit másként

Felsírás az éden óvó rejtelméből. Együttlélegzés a választott eredettel. Első útlépdelés a szédbáltság ösvényén. Gögicselés, gagyogás, első, belső szavak. Játzás, kacagás, zokogás. Differenciálatlan világképzés. Szaladgáló álmodozás. Első sokkolódás a fegyelem, figyelem padjaiban. Barátságglás első megtapasztalása.

Ugrás.

Első nagy sóhaj, első lélekreme-gés az első Igazival. Első csalódás, első ráébredés a Sors szó fonynyasztó árnyalatára. Miértezés korszakának unott mosolyba tor-kollása.

Ugrás.

Első megalkuvás vagy első kü-lönc tükröződés a „beállok a sor-ba” kétes vizén. Gyermekekalkotás - vagy nemalkotás. Teremtőkedv pitypangjának szertefúvása a vi-lágba.

Ugrás.

Utolsó robotolás percei a kristályosodó életpályán. Nostalgia könnyes eufóriájában való lélegzés. Lenyelt sírás sokasága, elfúló hangképzés az elfúló szerettek iránt. Ráncok üzenetének elfogadása. Bölcsesség-szerepbe ragadtság.

Ugrás...

Olvasó általi továbbgondolás vagy lezárás. Az „itt a vége” nyugodt ésszerűsége, vagy a „sosincs vége” sóvár idealizmusa. Érzetbarázdák rezdülése vagy közönyös hümmögés e sorokhoz érve. Élet élése. Halál halálozása.

Túlragozás. Sematikus témához való nyúlás. Ilyen-olyan megfogalmazás. A megfogalmazásbeli kulcs a mondatok szénakazaljában: az Utazás. Utolsó áldomás. „Köszönjük, hogy igénybe vette szolgáltatásunkat” századjára meg-nem hallása. Első lépés leszállva a járműről. A levegő nyakába borulás. Cipők násza a járdával, csoszogó vagy kopogó kuncogás. Kulcs zárba olvadása.

Hazatérés.